

Българи от Западните покрайнини протестираат срещу Цачева

Протест пред Народното събрание организират българи от Босилеград с подкрепата на ВМРО в понеделник, 26 април, в 11 ч.

Поводът за протеста са скорошните изказвания на председателката на Народното събрание Цеца Цачева за българска подкрепа на сръбско членство в ЕС. Изявлението на парламентарната шефка предизвика негодувание сред организациите на нашите сънародници в Западните покрайнини.

ВМРО изпрати отворено писмо до Цеца Цачева, в което изрази несъгласието си с изказаната позиция. В писмото си ВМРО настоява българската държава да изиска връщането в пределите на България на незаконно окупираните от Сърбия Западни български покрайнини. До момента на фактическото връщане на Западните покрайнини, те трябва да имат автономния статут на областта Воеводина, според ВМРО.

В писмото се съдържа информация за историята и настоящето на Западните покрайнини. Заедно с него Цачева получи като подарък и книгата на френския журналист Анри Позе, в която се описват сръбските жестокости над българското население в Македония.

Писмо до председателя на Народното събрание за Западните покрайнини

До
Председателя на Народното събрание

г-жа Цецка Цачева

Уважаема госпожо Цачева,

90 години след незаконната окупация на Западните български покрайнини ВМРО настоява българската държава да постави безусловно изискване пред Република Сърбия да върне тези български територии. Настояваме българските институции да уведомят властите на Сърбия, че бъдещето на всякакви преговори за присъединяване на Сърбия към Европейския съюз зависи от съдбата на Западните покрайнини. До момента на връщането им настояваме Сърбия незабавно да въведе политическа автономия за Западните покрайнини по примера на статута на Войводина.

Ще изброим накратко елементите в правния статут на Автономната област Воеводина. Най-висшият правен акт в нея е Статутът на областта, хармонизиран с Конституцията на Република Сърбия. Най-висшето законодателно тяло е Областната скупщина, в която след свободни избори влизат 120 депутати, избирани само от територията на Войводина. Най-висшето изпълнително тяло е Изпълнителният съвет, който се състои от Председател и секретари.

Воеводина е член на Съвета на европейските региони към Европейския съюз. Това е първият (и засега е единственият) еврорегион, разположен в държава, която още не е член на ЕС или Съвета на Европа.

Предоставяме на Вашето внимание и кратка информация за историята и настоящето на Западните български покрайнини. На 27 ноември беше траурната годишнина от Ньойския диктат. На тази дата преди 90 години за пореден път от територията на България са откъснати земи, изцяло населени с българско население - в Кулско, Трънско, Царибродско и Босилеградско. От България са отнети 122 села, 25 от които са разсечени на две. Извън територията на нашето отечество остават над 54 750 българи. След като сърбите окупират тези територии на 6 ноември 1920 г., те закриват една българска гимназия, 6 прогимназии, 45 църкви. 1/3 от поробеното българско население се принуждава да намери убежище в свободните предели на България. 25 от откъснатите села са разделени на две. Разделени са не само селата, а и къщите, землищата, а дори и църкви. Отделени са деца от родители, братя от сестри, мъже от жени. В Царибродско са разделени селата: Градина (където днес е направен граничния пункт Градина – Калотина), Долна Невля, Сливница, Бачево, Круша. В Трънско са разделени селата: Банкя, Петаценци, Врабча и Стреземировци. Последното село е било и най-голямото от разделените села. В ръцете на сърбите попадат и църквата, и училището на селото, което след това е закрито и разрушено. В Босилеградско разделените села са най-много. Те са: Груинци, Бранковци, Божица, Ресен, Жеравино, Бобешино, Рибарци, Шишковци или Царево (което сърбите обезлюдяват и днес дори то не съществува). Селото Рибарци е разделено на две като днес там се намира граничният пункт Рибарци – Олтоманци.

В днешно време разделените села са почти обезлюдени, а останалото, макар и малко, население живее основно в окупираните територии. Въпреки това, къщите, строени основно през Възраждането, гордо стоят и показват, че тук е кипял бурен обществен живот, и че някога отново в полуразрушените черкви и училища ще звучи българска песен. Борбата на българите от покрайнините срещу сръбския окупатор започва веднага след налагането на Ньойския диктат и продължава до Освобождението през април 1941 г. Изпратени са хиляди

протестни писма, апели, проведени са стотици протестни събрания и демонстрации, както в самите Покрайнини, така и във всеки един град, където се заселват бежанците, бягащи от ножа на „брата славянин“. Създадени са много организации и сдружения в свободните предели на Родината. Сред тях се откроява Временният върховен комитет на бежанците от Западните покрайнини. През пролетта на 1941 г. всички българи в Покрайнините изваждат скритите по мази и тавани български трибагреници, за да посрещнат българската армия, която идва да освободи своите поробени братя и сестри. Още преди това да стане факт много млади българи от Покрайнините успяват да си пробият път през телените мрежи и да стигнат до София, за да се запишат като доброволци в армията. В периода 1941-1944 г. правителството полага големи усилия да възстанови нормалния живот в Покрайнините. Възстановени са старите училища и църкви, затворени от сръбския окупационен режим. Впечатление прави построената в с. Извор (тогава най-голямото село в Босилеградска област) гимназия, която е била най-голямата за това време не само в Покрайнините но и в цяла Западна България (без тези в София). Изградена е пътна мрежа достигаща дори и до най-отдалечените села. Голяма част от бежанците прогонени след 1919 г. се връщат по родните места. След 1944 г. настъпват още по-тежки времена за българите в Покрайнините. За втори път голяма част от тях търсят убежище в свободните предели на майка България. Тези, които остават, продължават борбата за българщината. Няма семейство, в което поне един член да не е минал през лагерите в Голи оток и Идризово. Много българи никога не се завръщат от там. За съжаление терорът над българите (официално признати за малцинство) продължава и днес. По официално преброяване на сръбските власти, направено през 2001 г, населението в Царибродско е 92% българско, а в Босилеградско - 98%.

През 21-ви век в цивилизована Европа българи продължават да лежат по сръбските затвори (Милчо Манолчов, преподавател в Техническото училище в Сурдулица). Продължава гонението срещу български свещеници (отец Йоан съден, защото отслужва литургии на български език). Икономическата политиката на Р Сърбия е „успешна“, защото именно общините Сурдулица, Цариброд и другите български общини са най-бедните. Почти всички са безработни. Цялото българско население живее в крайна бедност, забравено от българската държава. Тя дори спря да издържа институцията на българите в Покрайнините – културно-информационните центрове (КИЦ). КИЦ „Цариброд“ затвори врати, а този в Босилеград е пред закриване. Българската държава спря да доставя учебници за българските паралелки в Покрайнините. Дискриминацията срещу българите през последните месеци достигна до нов решителен етап. През лятото на тази година сръбските власти приеха закон, с който се опитват да закрият едно от най-силните патриотични обединения на българите в Покрайнините – Демократичен съюз на българите. Но и този път няма да успеят да сломят българския дух.

Госпожо Цачева, молим Ви да проявите интерес към съдбата на Българските западни покрайнини и в по-нататъшните си изказвания да не прибързвате с подкрепата за Р Сърбия. Тази Сърбия не може да стане член на Европейския съюз и не би следвало да получи подкрепата на България. Вие председателствате институцията, която представлява българския народ. Във връзка с това Ви молим да не поемате подобни ангажименти от името на българските граждани.

Изпращаме Ви като подарък книгата на френския журналист Анри Позе, в която са описани сръбските жестокости над българското население в Македония. Нека написаното в тази книга Ви напомня, че в отношенията между България и Сърбия има огромни нерешени въпроси, които не могат да се пренебрегват.

С уважение: